

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De purgatorio cuiusdam Prioris de Claraualle, cap. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

sapplebo : patata enim sum pro illo concludi, & Deo
pro eius satisfacere peccatis. Supplicantibus vero pro
ea Cardinalibus, ad mandatum domini Papae cœmi-
terio restituitur ; iuxta cuius sepulchrum illa domici-
lium fieri fecit, in quo se includens eleemosynis, jeiu-
niis, orationibus, & vigiliis, die noctuque Deum pro
illius anima placare studuit. Septem vero annis explor-
atis, ille ei apparens in veste pulla, gratias egit, dicens :
Reddat tibi Dominus, quia propter tuos labores eru-
tus sum de profundo inferni, & de penitentia maximis-
quod si adhuc aliis septem annis similia beneficia mihi
impenderis, omnino liberabor. Quod cum illa fe-
cisset, iterum ei in veste alba & facie jocunda appa-
rebat, ait, Gratias Deo & tibi, quia hodie liberatus sum.
APOLLONIVS : Quomodo dixit se liberatum de pro-
fundo inferni, cum nulla in eo sit redemptio ? **CÆSA-**
RIVS : Profundum inferni, a credine vocavit purga-
torij. Simile est illud, quod ecclesia orat pro defun-
ctis : Dñe Iesu Christe rex glorie, libera animas omnium
fideliū defunctorum de manu inferni, & de profundo
lacu, &c. Non orat pro damnatis, sed pro saluandis, & ac-
cipitur ibi manus inferni, profundū lacū, siue os leo-
nis, pro accredine purgatorij. Nequaquam predictus usu-
rarius fuisset à penitus liberatus, si non habuisset finalem
contritionē. Quātum vero virtutū auaritiae Deus in suis
electis in purgatorio puniat, sequens sermo declarat.

CAP V T XXV.

IN monasterio Claræuallis Prior quidam mortuus
est nostris temporibus, vir admodum religiosus, &
amator disciplinæ præcipuus : hic post mortem
visibiliter apparens ancillæ Dei Aszellinæ, forma &
habitu statum suum satis ostendit : erat enim facies e-
ius pallida ac macilenta, cuculla tenuis & attrita,
quem cum interrogasset, quomodo haberet, respon-
dit : In magnis penitentibus fui, sed gratia cu-
misdam fratris, qui mihi plurimum astitit, in proxi-
ma solennitate Dominae nostræ liberabor. Stupefacta
ac dicente : Nós putauimus vos esse virū valde sanctū :
Respondit : Nihil aliud Deus in me punit, nisi quia
nimis

720 DE POEN. ET GLOR. MOR.
minis fui solitus ampliare possessiones monasterij,
sub specie virtutis, vitio avaritia deceptus. Hæc dicta
sunt de pœna avaritiae: audi aliquid de pœna luxurie.

CAPUT XXVI.

Luxurio-
serum.

Ante hoc triennium, cùm dominus Henricus Abbas noster visitasset in Clarocampo, tempore quadragesimali, etiam sorores in Nazareth visitauit. Eadém nocte, dictis matutinis, cùm se modicum reclinasset, huiusmodi visionem vidit: Videbatur sibi esse in quodam loco parietibus clauso, in quo quidem grauissima suspiria & gemitus audivit, sed cùm diligenter circumspexisset, neminem ibidem videre potuit: cumque audita suspiria durarent, causam admirans, sic ait: Adiuro te per Dominum nostrum Iesum, ut quid tu sis, edicas mihi. Cuius cùm nullum audisset responsum, adiurationem iterauit. Tunc quasi aliquid accedere pro pius sentiens, nil tamen videt, huiusmodi audiuit responsum: Ego sum una misera anima. Et ille: Satis misere gemis, cùm tamen ignorem quæ sit causa miseriae. Respondit illa: In acerbissimis sum pœnis. Ad quod Abbas: Quæ est causa pœnarum tuarum? Quia non seruavi castitatem meam. Et ille: fuisti mas an femina? Respondit: Femina. Et quod, inquit, tibi nomen? Dicente illa: Maria. Mox subiunctum: Poteris ne iuuari? Ad quod illa non respondit: sed ad preces conuersa, sic ait: Rogo vos per omnipotentem Deum, ut dicatis mihi psalterium unum, & insuper aliquot missas. Cuius precibus cùm libens annuisset dominus Abbas, protinus subjecit, possemne videre te? Et ecce, hoc sermone completo, vidit coram se stare pulchram iuuenculam tonsuratam, more claustralium, in subnigra tunica: quam cùm pluta interrogare veller, tam de statu eius, quam de statu aliarum quarundam, excitatus est. Dicta vero prima, quid viderit, Abbatu Claricampi, & quibusdam monachis eius, nec non & mihi, qui tunc præsens eram, retulit, nec erat qui visum intelligeret, vel interpretari posset. Recitata est visio sororibus de Nazareth, sed non est